

Rozhodl jsem se, že takové vážné a téma jako památník válečných veteránů trochu odlehčím drobným žertem. Toto odlehčení spočívá ve formě památníku, který představuje velký kapesník s uzlem. S uzlem, aby člověk nezapomněl. Chtěl jsem se vyhnout tradičním formám ve snaze, aby divák byl nucen přemýšlet nad kontextem dané věci z jiné perspektivy. Nenahlížím na danou problematiku vzpomínky na válečné veterány, jako na něco co by mělo oslavovat jejich heroismus, ale něco, co by připomínalo i konkrétní osudy a dějinné souvislosti. Ne vždy totiž byli vojáci lidé, kteří se sami rozhodli, na které straně a proč budou bojovat jako tomu je dnes. Osudy těchto lidí a okolnosti, kterými byli povzbuzeni nebo dotlačeni ke zbrani byli často spletité a ani zdaleka ne tak přímočaré, jak se s odstupem let popisují. Proto uzel na kapesníku, aby člověk nezapomněl, aby se zastavil a zamyslel se, na co nemá zapomenout a pátral v dějinách více do hloubky. Tato památka, ale není určena jen vojákům 1. A 2. Světové války, ale určitě i současným a budoucím, protože dezinformace a jistá dějinná zkratka zde jsou a stále budou a tak se i na současné vojáky bude v obecném povědomí vzpomínat za několik let v souvislostech, které nejsou úplně pravdivé nebo dořečené.

Kapesník jen tak odhozený na ulici, možná, že někomu upadl a ztratil se, může být jako fragment z bojiště, kde zůstala tato osobní drobnost, kterou si jako jedinou voják odnesl z domova s sebou do války. Socha by byla osazena na žulovou dlažbu za absence soklu, právě proto, aby kapesník působil jako by někomu upadl. Důstojný památníkový charakter by si ovšem ponechal díky své velikosti.

I přes jistou formální odlehčenost jsem chtěl památníku nějakou pietnost ponechat, proto bych pro realizaci zvolil černý mramor, který by byl v modelaci jak leštěný tak hrubě opracovaný. Při zpracování bych nechtěl zabíhat do přílišného realismu a s tvarem bych pracoval více stylizovaně v jasných a čistých formách. Socha by byla opatřena zlatým textem kopírující kraj kapesníku. Chtěl bych tímto docílit, aby text působil jako vyšívání a zároveň jako text na náhrobku. Znění textu by bylo pouze:

„NEZAPOMĚŇ!
VÁLEČNÝM VETERÁNŮM“

Celek by pro svou velikost technicky nebyl monolitem, ale skládal by se z více bloků kamene, jejichž spoje by však byly zaretušovány. Pod žulovou dlažbu by byl zhotoven pevný betonový základ, na kterém by socha byla osazena na kovové čepy. (viz. Panel)